

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Elgaard): Udvalget, der har behandlet forslag til lov om en ydelse fra ejere af visse skibe til prisstabiliserende formål, har holdt to møder. Udvalget har modtaget en deputation fra Dansk Dampskibsrederiforening og haft samråd med finansministeren, og udvalgets flertal — hele udvalget undtagen det ærede medlem hr. Viggo Starcke — indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Aksel Larsen: I fortsættelse af de bemærkninger, jeg fremkom med ved første behandling, har mit parti stillet ændringsforslag udenfor betænkningen. Ændringsforslagene går ud på, at ydelsen ikke skal være på 20 mill. kr., men på 100 mill. kr., at betalingsfristerne skal rykkes noget nærmere, og at ydelsen ikke kan fradrages ved opgørelsen af ydernes skattepligtige indkomst. Jeg har allerede ved første behandling udførligt og uigendrevet såvel af de øvrige ordførere som af den højtærede minister begrundet rimeligheden i disse ændringsforslag, og jeg tror derfor, jeg kan nøjes med at anbefale dem til tingets velvillige behandling og opfordre til at stemme for dem.

Viggo Starcke: Som medlem af udvalget har jeg som mindretal indstillet lovforslaget til forkastelse. Med hensyn til det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen m. fl. stillede ændringsforslag om at ændre de 20 mill. kr. til 100 mill. kr. kan vi ikke tiltræde det, men der hersker den almindelige opfattelse, at med de bemærkninger, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte, vil det egentlig være naturligt, at han stemmer for dette ændringsforslag sammen med kommunisterne.

Der er et vigtigt punkt, nemlig det punkt, som Dansk Dampskibsrederiforening berører i sine skrivelser til rigsdagen, hvor der to steder nævnes dette, at de 15 mill. kr., som blev betalt i fjor, var at betragte som en eengangsydelse, der ikke måtte skabe præcedens. Den højtærede finansminister siger, at han ikke har givet noget tilsagn om, at det skulle være en eengangsydelse, og når den højtærede finansminister siger det, er det selvfølgelig rigtigt, men det er dog rigtigt med en vis modifikation, idet Dansk Dampskibsrederiforening den 24. maj i fjor skrev et brev til finansminister Thorkil Kristensen, hvori der findes en passus, som

jeg beder om tilladelse til at citere. Der står følgende:

„Som nævnt under vore samtaler er det en forudsætning, at der herved bliver tale om en eengangsydelse, der ikke må skabe præcedens, hvilket rederieringen beder regeringen give tilsagn om.“

Senere i brevet berøres forskellige andre forhold, f. eks. dette, at rederne skal være berettiget til at fradrage beløbene i deres skattepligtige indkomst. Dette brev svarer den højtærede finansminister på en god måned senere, den 28. juni, og i dette brev, som jeg beder om tilladelse til at læse højt — det er ganske kort —, står følgende:

„Under henvisning til dampskibsrederiforeningens skrivelse af 24. maj d. å., hvorved foreningen som et led i regeringens bestræbelser for at stabilisere priset har tilbudt at foranledige, at der fra rederierne til statskassen indbetales et beløb på 15 mill. kr., skal man herved meddele, at finansministeriet kan tiltræde, at de ydelser, der herefter pålægges de enkelte rederier, bliver fradragsberettiget i rederiernes skattepligtige indkomst.“

Med hensyn til det af foreningen rejste spørgsmål om ekstraordinære, skattefrie afskrivninger på skibe skal man henvise til skattedepartementets meddelelse af 15. juni d. å.“

Det fremgår af dette brev, at finansministeren har ret, når han siger, at han ikke har givet skibsrederne noget tilsagn om, at det skulle være en eengangsydelse, men når skibsrederne dels under de samtaler, der har været ført, og dels i det brev, de skriver en måned før til den højtærede finansminister, udtrykkeligt understreger, at det er en forudsætning fra deres side, at det drejer sig om en eengangsydelse, burde den højtærede finansminister, hvis han ikke var indforstået med dette, have tilkendegivet det overfor skibsrederne i stedet for at lade skibsrederne forblive i troen under forkerte forudsætninger. Det kan være en fejltagelse, det kan være en hastværksfejl, men det drejer sig dog om et beløb på 15 mill. kr., hvortil nu mod forudsætningerne kommer 20 mill. kr. Jeg tror, at havde det drejet sig om en aftale mellem to forretningsmænd indbyrdes og den ene ikke klart havde tilkendegivet, at det, som den anden betragtede som forudsætning, ikke var en forudsætning fra den enes side, så ville der aldrig mere være blevet drevet forretning eller truffet aftaler med den pågældende part, og jeg forstår, at under de forhandlinger, som har fundet sted nu, har skibsrederne netop afslået at træffe en ny aftale med den